

ORZECZENIE
w postępowaniu dyscyplinarnym

Komisja Gier i Dyscypliny Polskiego Związku Rugby, w składzie:

1. Wiceprzewodniczący – Henryk Kuczek
2. Sekretarz – Robert Popławski
3. członek - Tomasz Plenkowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 27 marca 2015 roku, sprawy przeciwko Panu Mateuszowi Popiołkowi (nr licencji 5686), na podstawie przepisu §90 ust. 1 w związku z § 92 ust. 1, w związku z § 45 ust. 1 w zb. z § 46 w zw. z § 39 ust. 1 i 2 Regulaminu dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby, **nakłada na Pana Mateusza Popiołka (nr licencji 5686) karę dyscyplinarną dyskwalifikacji w wymiarze 3 (słownie: trzech) meczy.**

UZASADNIENIE

W toku przeprowadzonego postępowania dotyczącego Pana Mateusza Popiołka, Komisja Gier i Dyscypliny ustaliła następujący stan faktyczny:

W dniu 14 czerwca 2014 roku w Sopocie, podczas meczu finałowego Grand Prix Kadetów 7, pomiędzy zespołami Lechii Gdańsk i Orkana Sochaczew, po gwizdku sędziego głównego przerywającego grę wracającego do przewinienia „do przodu”- korzyść nie została wykorzystana, dwóch zawodników zwarło- zczepiło się ze sobą na ziemi, po kolejnym gwizdku sędziego zawodnicy nie przestawali, a do zwarcia dołączyli się inni zawodnicy z obu drużyn. Sędzia główny wielokrotnie użył gwizdka, ale zawodnicy nie reagowali. Zawodnik drużyny Orkana Sochaczew Mateusz Popiołek w czasie zwarcia kopnął zawodnika drużyny przeciwnej.

W ocenie KGiD opisaną wyżej sytuację należy zakwalifikować w oparciu o dwa zbiegające się przepisy, tj. § 45 ust. 1 oraz § 46 Regulaminu dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby

Przepis § 45 ust. 1 Regulaminu dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby przewiduje karę dyskwalifikacji w wymiarze nie niższym niż 2 mecze. Przepis § 46 Regulaminu dyscyplinarnego za „niesportowe zachowanie” przewiduje karę dyscyplinarną dyskwalifikacji w wymiarze przynajmniej 3 spotkań. Na podstawie § 39 ust. 1 i 2 Regulaminu dyscyplinarnego Polskiego Związku Rugby Komisja Gier i Dyscypliny orzeka na podstawie zbiegających się przepisów, uwzględniając stopień zawinienia, społecznej szkodliwości czynu oraz roli wychowawczej jaką kara ma przynieść. W ocenie Komisji zachowanie zawodnika nosi znamiona dokonanego z pełnym rozeznaniem i premedytacją. Celowe kopnięcie zawodnika drużyny przeciwnej, w trakcie zmagania sportowych nie znajduje uzasadnienia choćby emocjami sportowymi. W przypadku obwinionego jego młody wiek nie może być traktowany jako okoliczność łagodząca. Komisja uznała, iż należy piętnować wszelkie niesportowe zachowania w szczególności u młodych zawodników. Kara ma pełnić rolę wychowawczą.

Po zapoznaniu się z dokumentacją pomeczową, KGiD uznała Pana Mateusza Popiołka winnym przewinienia dyscyplinarnego i za to, na podstawie stosownych przepisów orzekła jak w sentencji.

Stopień zawinienia oraz szkodliwości był znaczny, tym samym Komisja zadecydowała o podwyższeniu minimalnych, obligatoryjnych kar zbiegających się przepisów.

Podpisy:

POUCZENIE:

Od niniejszego orzeczenia dyscyplinarnego, stronom przysługuje odwołanie do organu II instancji – Zarząd Polskiego Związku Rugby, które winno zostać złożone w terminie 14 dni od doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem organu I instancji i winno ono spełniać wymogi określone w §94 ust. 3 Regulaminu dyscyplinarnego (wpłacenie kaucji pieniężnej w wysokości 300 zł) oraz określone w §95 ust. 1 Regulaminu dyscyplinarnego (oznaczenie organu odwoławczego, oznaczenie strony wnoszącej odwołanie, sprecyzowanie zarzutów wraz z ich uzasadnieniem, żądanie strony wnoszącej, podpis skarżącego).